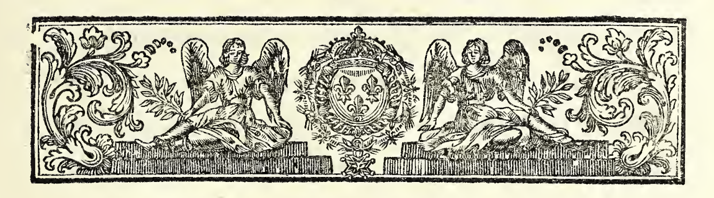
LUDOVICO

VICTORI ET REDIVIVO,

Cùm Vir Clariſſimus M. CAROLUS LE BEAU, Eloquentiæ Profeſſor in Graſſinæo, Univerſitatis Pariſienſis juſſu & nomine, reſtitutam REGI Valetudinem Publicâ Oratione gratularetur.

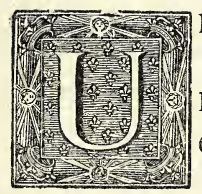
CARMEN.

LUDOVICO
VICTORI ET REDIVIVO,

Cùm Vir Clarissimus M. CAROLUS LE BEAU, Eloquentiæ Professor in Grassinæo, Universitatis Parisiensis jussu & nomine, restitutam REGI Valetudinem Publicâ Oratione gratularetur.

CARMEN.

NDIQUE dum festis resonat concentibus æther,
Et sua solemni diffundit gaudia plausu
GALLIA, dum sacro fumant pia templa vapore,
Dumque exultat ovans studiorum Academia Mater:
Quid moror in lætos pariter prorumpere cantus?
PRINCIPIS in laudem quem non rapit æmulus ardor!
An nos tot vates inter siluisse decorum!
Fas ah! Lætitiam testari grandibus ausis?
Si dignum nil Musa sonet conatibus impar,
Laus fuerit teneros animi depromere sensus!

Marte ſubacta Tuo quantum decus oppida nuper
MAXIME REX peperêre Tibi, quà Belgicus arva
Pinguia Lyſa rigat. Licèt undiquè plumbeus imber
Ingruat, & ſtrictis acies mucronibus inſtet:
Ærea, flammatas licèt ejaculantia glandes,
Mille vomant rapidas tormenta tonantia mortes:
Horrifico exuperat foſſas muroſque tumultu
Gallus, & imponit Tua Lilia mœnibus altis:
Ecquis enim ſtimulus mavortia corda fatiget
Nobilior, quàm REX teſtis ſociuſque laborum:
Dilecti hortatrix urget præſentia REGIS;
Continuò impavidus per aperta pericula miles
Irruit, & pulchram quærit per vulnera laudem.
Nec ſatis eſt quod tam plaudit Tibi Belgica Tellus:
Ecce volas, PRINCEPS, quò cura ſaluſque Tuorum
Te vocat: invicto PROAVUM qui Marte tonantem
Obſtupuit toties Rhenus trepidantibus undis,
Et quid Marte Tuo valeant noſtra agmina, diſcet.
Incertis nempè elatus ſucceſſibus Hoſtis,
Sperat francigenos ſe poſſe invadere fines,
Demens! Te celeri antevolat Victoria greſſu.....
Sed quò præcipitem Te nobilis abripit ardor?
Cerne triumphantem quæ Te diſcrimina cingant?
Cerne quid infauſti crudelia fata minentur?
En furit anguineos quatiens Diſcordia crines:

» Vincor ego, exclamat, quæ ſpes mihi denique reſtat?
» Armorum inſanos, video, cohibere furores
» Heu! properat PRINCEPS; mihi nec prohibere poteſtas,
» Ne LODOIX victor pacem bonus imperet orbi.
» Quid faciam?... Quò me convertam..... Acheronta movebo.
» Quid refert quibus inſidiis, quâve arte triumphem?
Dixit, & Eumenidum ſedes, Stygiamque paludem
Dira fremens petit, & primis è faucibus Orci
Evocat horrendum deformi corpore Monſtrum,
Cui torva ardenti ſcintillant lumina vultu.
Paret, & exhalat REGI lethale venenum:
Proh dolor! acciſos Febris depaſcitur artus:
Dum caput auguſtum venerantur fulmina belli,
Exitium fatale parat: ſpes nulla ſalutis
Jam ſupereſt; urget duræ inclementia mortis.
Dejecta ingenti miſcetur GALLIA luctu,
Et cum REGE ſuo pariter decumbit, & uno
Componenda ſimul feretro tumuloque videtur.
Hîc æquare Tuos namquis REGINA, dolores
Quiſve Tuos fando, PROLES ô REGIA, poſſit.
At forti PRINCEPS animo videt ultima; noſtra
Tantùm fata dolet, proprii immemor ipſe pericli.
Quàm Tua ferali, LODOIX, non fracta dolore
Te Magnum attonitis monſtrat Conſtantia GALLIS!

Arbiter Omnipotens qui grandia fata gubernas,
Victima si qua Tibi mactanda est: justa furoris
Ah! caput in nostrum vibres Tua tela, precamur;
Fortunata nimìs rediment quæ funera Regem!
Virtutum ecce cohors adstat veneranda tribunal
Ante Tuum: Te cælesti spectabilis ore
Relligio, & pendens æquato examine cuncta
Justitia, & placidam bona Pax amplexa Sororem,
Te sincera Fides mendacis nescia fuci,
Te flexis genibus miti Clementia fronte,
Implorant. Cœlum precibus lacrymisque fatigat
Gens omnis, tenerum sibi Patrem quisque reposcit.
Dum locus est fractis affer solatia rebus;
Audimur. Vivit Princeps, rediviva resurgit
Gallia, & æternas solvit pro munere grates.
Ergò jam LODOIX, Tua quid non inclyta, Cœlo
Auspice, perficiet virtus omni objice major.
Nam veluti torrens rapido qui vortice sylvas
Præcipites trahit, oppositâ si mole tumentes
Sistantur fluctus; factus violentior, undas
Altiùs attollit; retinet vis nulla furentem.
Haud aliter, LODOIX, emergens fortior, ardet
Compensare moras quas attulit improba Febris.
Majores parat assultus: proh quanta minatur!
Borbonium timeas, Hostis, fugiasque Leonem?

Jam timet, & retrò præceps veſtigia torquens,
Per juga, per ſylvas, inſtantibus undique Gallis,
Ecce relegit iter, non auſus tendere contrà
Auſtriacus; trepidant jam magni horrenda Friburgi
Munimenta, ſuis mox edoctura ruinis
Quid valeat Regis ſub amico ſydere Gallus.
Scilicet humanos ut mens diffuſa per artus,
Totam agitat molem, vireſque animoſque miniſtrat:
Sic Tua ſe cunctis, LODOIX, benè prodiga virtus
Inſinuans, addit ſtimulos, & pectora firmat.
Italiæ Tellus noſtris tot plena trophæis,
Senſit ut illa Tuos ſtimulet Mavortia virtus.
Aereâ quamvis audax pugnator ab arce
Mille rubente manu jaculetur fulmina; quamvis
Infidâ erumpens è terrâ flamma ſepulchrum
Sulphureum referet: mora nulla, per arma, per ignes,
Per ſaxa, anfractuſque locorum, adituſque malignos,
Cædibus in mediis, naturâ major & arte,
Tentat iter Gallus; jamque horrida mœnia nutant,
Obſeſſæque tremunt præruptis rupibus arces;
Hactenùs invictæ, vinci ſe poſſe fatentur
Fulmine Gallorum: tandem caput ecce ſuperbum
Demittunt Alpes, atque indignantia ſubdunt
Culmina, miranturque aſſurgere Lilia Cœlo,
Teſtes Contiaco quid poſſit ſub Duce Miles.

Teque, PHILIPPE, canam pulchro qui ſanguine fulges
BORBONIDUM, Hiſpanæ Columenque & Gloria Gentis;
Quem latè Alpini montes vidêre ruentem
Impete fulmineo, obſtantes perrumpere turmas.
Ardua dum properas Magnorum ad facta Parentum
Macte animo; Nil non virtus, curæque ſagaces
Expedient; Majorum in Te rediviva reſurgunt
Semina, & Heroum veſtigia paſſibus æquas.
Sed Tu Deliciæ, LODOIX, Tu Gentis Amores,
Vive diù felix; Te non impunè laceſſi
Invida Gens diſcat faſtus oblita priores;
Omnibus at titulis, tinctiſque cruore trophæis
Anteferas Patriæ nomen prædulce Parentis;
Auſpice Te poſitis ſurgant Saturnia bellis
Sæcula, in Europæ revolet Pax aurea fines,
Et ſtabili infenſas conjungat fœdere Gentes:
PACIFERUMQUE ſonet Te totum Fama per Orbem.

FRANCISCUS-MARIA COGER,
è Collegio Mazarinæo.

Cum Permiſſu, die 28 Nov. anno Domini 1744.
FEYDEAU DE MARVILLE.

Ex Typographiâ THIBOUST, REGIS, nec-non Academiæ Pariſienſis Typographi 1744.